

„Gabi, nem esik!” – szól be valaki a fedett lelátóról, ami egyből szembetűnik, amikor beérünk az iskola épülete mögötti focipályára. Siménfalva abszolút fölényben futballozik a vendég Ócfalva ellen, s ez abból is látszik, hogy miután már három gólt berámoltak a vendégcsapatnak, a nézők a bíróval sem foglalkoztak. Ráduly István sípmester a *Collina* becenévre hallgat (régebb ő is kopasz lehetett, mint a világhírű olasz játékevezető, mert más hasonlóságot nem véltünk felfedezni), s csak néha hall neki szánt beszólásokat.

Mindkét csapat lelkes amatőrökből áll – vannak itt jó koros férfiak is, túl a negyvenen, kisebb-nagyobb pocakokkal, de ahogy a pályán teszik a dolgukat, az tényleg példamutató. Valami ilyesmi fogalmazódott meg bennem, miközben a lelátón ültem, hogy vasárnap van és családapák, legényemberek, illetve nagyon fiatalok, serdülő-sihederek egy csapatban rúgják hétről-hétre, s ezt a falujuk becsületéért teszik. Ugyanez igaz az ócfalviakra is, mondjuk náluk nem tartott sokáig a lendület, hiszen már az első félidőben lejárt a meccs: 4–0-ra vezettek a siménfalviak.

A negyedik gól egy szenzációs baloldali szóló után jött össze, a hazaiak balszélsője három ellenfelén is átvitte a labdát, mielőtt középre adott a befejező embernek.

Majmot csinált belőletek, te! – jött a bekiabálás.

Egy-két belépő is jön, de szándék nem nagyon volt mögötte, csupán elkésés a becsúszásnál, vagy csak egyszerűen „ottmaradt” a láb. „Ez nem rómi, ebben rúgnak is” – jegyzi meg tréfásan az egyik szurkoló a lelátón. Az épület még nincs átadva (benne öltözők is lesznek), de egy tábla már hirdeti rajta, hogy „Székelyföldet építjük”.

A focipályától kb. száz méterre levő félkész tömbház pedig azt hirdeti, hogy maradt itt még vastagon abból az „örökségből”, amit a múlt rendszer hagyott a siménfalviaknak. Több mint húsz éve magasodik a település közepén egy „blokk”, azóta is befejezetlenül.

A meccs második félidejére már kifáradnak az amatőrök: az ócfalviak kapust is cserélnek. Az egyik mezőnyjátékos veszi fel a kapusmezt. „Rúgjátok ennek is vagy kettőt-hármat!” – jön rögtön a kommentálás. Csak tili-toli volt a pályán, a nagy lefutások, szólók az első félidőből nem jöttek át a másodikba. „Ki a labdát onnan, te! Tegyed el, te! Fussál, te!” – nézők és játékosok együtt beszélnek.

Egy néző fején találja a szöveget

„Meguntátok, fiúk? Fújd le, drága bírót!”, mindez a hetvenedik perc környékén. Aztán jön még egy gól és nem sokkal később tényleg vége. Sima hazai győzelem, a vendégek becsületgól nélkül távoznak. Újabb napsütötte vasárnap délutánon vagyunk-vannak túl, a jó idő pedig még

mindig meg tudja szépíteni a focit.

Amit láttunk, hallottunk

Pálya: kicsi, nem egyenletes, göröngyös, a vonalak mésszel kihúzva

Lelátó: van, modern, új – de még így is sokan a pálya mellett állnak

Eredményjelző: nincs

Öltöző: van, de még nem használják

Nézők: nem telt meg a lelátó, bőven volt még hely

Összességében a játékmenet egyenlő volt, a kapusok is jól szerepeltek, de a csapatok közötti különbség nem